

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

været i Stand til at skaffe sig mere eksakte Oplysninger. Det vil være en naturlig Opgave for det kommende Udvalg at beskæftige sig med Muligheden af at skaffe fyldestgørende Oplysninger.

Saa utilstrækkeligt som Forholdene er oplyst paa det nuværende Tidspunkt, er man ganske ude af Stand til at bedømme, hvilken Rækkevidde en saadan Lov vil faa. Hvad er Forholdet mellem det utilfredsstillende Behov for Udlejningsværelser og de overtallige Værelser, som kan regnes at blive stillet til Disposition? Er Forholdet det, at der er et utilfredsstillt Behov paa f. Eks. 10 000 Værelser over for 30 000 overtallige Værelser, ja, saa vil man antagelig kunne tillade mere end 2 overskydende Værelser pr. Lejlighed, hvorved Lovens Indgreb bliver af mindre Omfang og følgelig mindre generende. Om alt dette ved vi intet — det er en stor Mangel.

Ifølge Lovforslaget kan Boligministeren, naar der viser sig ikke at være Trang til at skaffe Udlejningsværelser frem i en Købstad og dennes Forstæder, bestemme, at Lovens Udlejningsbestemmelser indtil videre ikke bringes til Anvendelse. Jeg maa atter her slutte mig til, hvad det ærede Medlem Hr. Aksel Møller sagde: Hvorfor gælder den samme Regel ikke for København og dens Omegnskommuner? Selv om der næppe er Tvivl om, at der i København er Trang til Udlejningsværelser, kunde der nok være Tvivl, naar man tager Omegnskommunerne med, hvad det er naturligt at gøre, og under alle Omstændigheder kunde en tilsvarende Bestemmelse ogsaa her ingen Skade gøre og vilde være logisk.

I § 2 er der givet Boligministeren forskellige Bemyndigelser angaaende Lovens Anvendelse inden for Kommunerne. Det maa være et Krav, at Ministeren i sine Afgørelser tager et skyldigt Hensyn saavel til det utilfredsstillende Behov for Udlejningsværelser som til Tilstedeværelsen af overtallige Værelser, saaledes at Loven kun sættes i Kraft, hvor der ikke er Sandsynlighed for, at man ad Frivillighedens Vej kan opnaa en tilfredsstillende Løsning.

For øvrigt staar jeg noget uforstaaende over for, hvordan en Kommunalbestyrelse skal være i Stand til at fastsætte, hvor mange overskydende Værelser der kan tillades, naar Lejlighedsindehaverne først skal anmelde Værelser; efter at Kommunalbestyrelsen har truffet sin Afgørelse. Det forekommer mig mere hensigtsmæssigt, hvis man, samtidig med at man indsamlede

Materiale til Opgørelse af det utilfredsstillende Behov efter Udlejningsværelser, forlangte Anmeldelse af alle Værelser, der overstiger 1 Værelse pr. fast Beboer plus 2 overskydende Værelser, og at Kommunalbestyrelsen først derefter fastsatte, hvad der skulde forstaaes ved overtallige Værelser. Herved vilde man ogsaa fremskynde Udlejningen.

Hvad selve Forslagets Princip angaar, Udlejning af overtallige Værelser eller Erlæggelse af Boligafgift, finder jeg det at foretrække frem for en egentlig Tvangsudlejning. Mit Parti er, som det vides, Tilhænger af den størst mulige Handlefrihed for de enkelte Borgere og er meget betænkelig ved Tvangsindgreb paa et saa ømtaalt Omraade, som Boligen er. Nutidsmennesker trænger til at slappe af og føle sig fri for paatvungne fremmede i deres Fritid. Vi er bange for, at det at tvinge Folk sammen i den samme Lejlighed kan avle Strid og Bitterhed, og selv om den logerende kun har Adgang til sit Værelse, saa ved vi, hvor svært, for ikke at sige umuligt, det er inden for en Lejlighed ikke at blive forstyrret af medboende.

Jeg erindrer en Episode for 8—14 Dage siden, efter at det havde staaet i Aviserne, at man nu fra Ministeriets Side opererede med et Lovforslag efter de Principper, som er kommet til Orde i dette Forslag. Jeg var hos en god Ven, en fyrig og god Venstremand, og vi kunde naturligvis ikke andet end udmale nogle af disse forfærdelige Begivenheder, man vilde komme ud for. Og saa sagde han en Bemærkning, som jeg synes nok fortjener at blive citeret: det er en af Menneskets helligste Rettigheder at kunne skælde ud, naar man er hjemme! Det er der noget sandt i. Det rører ved noget ganske rigtigt: det er meget, meget generende at faa fremmede ind i Lejligheden, selv om man ikke har dem i Værelset, fordi man saa ikke kan opføre sig helt, som man vil. Jeg anerkender, at der er noget i det, han sagde — hvilket ikke desto mindre ikke hindrede; at jeg for op som — jeg vil ikke sige hvad —, til Trods for at jeg var Gæst i Huset. Han tog det nu yderst forstaaende, og vi var lige gode Venner for det.

Men ved at give Valgfrihed mellem at betale og at leje ud tror jeg, man fjerner noget af Uviljen mod at udleje Værelser til logerende, ligesom nogle af de Tilfælde, hvor det vil føles mest generende, vil blive skuddt ud. Jeg er enig i, at Formaalet med Boligafgiften skal være at opmuntre Lejlighedsindehaverne til at indskrænke deres Bolig-